

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobkyně N. S., nar. é é é é ., státní příslušnost Ukrajina, t. j. bytem é é é é é é é , zast. Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou se sídlem Příkop 8, 602 00 Brno, proti žalované: **Policie ČR, ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olžanská 2, 130 51 Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 9. 2014, j. j. CPR-9955-3/ČJ-2014-930310-V231,

takto:

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ť v o d n ě n í :

Vláš podanou žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 15. 10. 2014 žalobkyně brojila proti rozhodnutí Policie ČR, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 23. 9. 2014, j. j. CPR-9955-3/ČJ-2014-930310-V231, kterým žalovaná podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) zamítla její odvolání proti rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytových agend (dále též správní orgán prvního stupně) ze dne 6. 5. 2014, j. j. KRPB-42156-47/ČJ-2014-060026-SV, a napadené rozhodnutí potvrdila.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu žalobkyni uložena povinnost uhradit náklady řízení ve věci správního vyhoštění ve výši 1.000 Kč ve lhůtě 14 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

podněm napadeného rozhodnutí, kdy žalovaná se v prvním stupni prokazatelně porušila povinností cizince. Ukázala potom na žalobu proti rozhodnutí o správním vyhoštění, ve kterém namítala nesprávnost a nezákonnost postupu správního orgánu prvního stupně žalované.

S ohledem na uvedené žalobkyně navrhla, aby soud rozhodnutí žalované a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a vř vrátil žalované k dalšímu řízení.

Usnesením ze dne 2. 12. 2014, ř. j. 32 A 89/2014-12 zdejší soud podanou žalobu odmítl pro opožděnost. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2015, ř. j. 2 Azs 232/2014-21 bylo citované usnesení Krajského soudu v Brně zrušeno a vř byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že důvodem vydaného rozhodnutí byla skutečnost, že žalobkyně vyvolala řízení porušením své povinnosti vyplývající z ust. ř 103 písm. n) zákona o pobytu cizinců pobývat na území ČR pouze s vízem a platným cestovním dokladem. Toto ustanovení porušila žalobkyní, že pobývala na území od 1. 6. 2013 do 17. 2. 2014 bez platného víza, a k tomu nebyla oprávněna. Vzhledem k tomu, že žalobní námitky téměř souhlasí s námitkami uvedenými v odvolání, žalovaná odkázala na obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Žalovaná je přesvědčena, že v odvolacím řízení postupovala v souladu se zákonem, neshledala žádné porušení zákonných ustanovení, a proto navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žaloba byla podána vřas (ř 72 odst. 1 zákona ř. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), osobou oprávněnou (ř 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (ř 65, ř 68, ř 70 s. ř. s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ř 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).

V návaznosti na podání žalobkyně ze dne 22. 7. 2015 soud v předmětné věci nařídil jednání, které se konalo za účasti zástupkyně žalobkyně žalovaná se z jednání omluvila. Žalobkyně především odkázala na obsah žaloby a na žalobní námitky uplatněné v řízení vedeném pod sp. zn. 32 A 82/2014. Vzhledem k tomu, že má žalobkyně za to, že pobývala na území oprávněně v důsledku toho jí nemělo být uloženo správní vyhoštění, nebyly podle jejího názoru splněny podmínky ani pro uložení povinnosti k úhradě nákladů řízení.

Žalobkyni byla uložena povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve smyslu ust. ř 79 odst. 5 správního řádu proto, že řízení vyvolala porušením své právní povinnosti. Provozní předpis, vyhláška Ministerstva vnitra ř. 520/2005 Sb., stanovil v ř 6 odst. 1 paušální částku nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti ve výši 1.000 Kč. Správní řízení o správním vyhoštění bylo s žalobkyní zahájeno proto, že porušila svou právní povinnost pobývat na území ČR pouze s platným cestovním dokladem a vízem podle ř 103 písm. n) zákona o pobytu cizinců, čímž naplnila skutkovou podstatu ust. ř 119 odst. 1 písm. c) bod 2 téhož zákona. V řízení o správním vyhoštění bylo prokázáno, že žalobkyně z území ČR nevycestovala v době platnosti výjezdního příkazu od 2.5.2013 do 31.5.2013, ani poté, a proto od 1.6.2013 do 17.2.2014 porušila povinnost shora

o zmlhu účelu pobytu na podnikání podané dne 27.3.2013, které bylo usnesením o zastavení řízení ze dne 27.3.2013, které nabylo právní moci dne 30.4.2013. Odvolání podané proti tomuto usnesení dne 2.5.2013 bylo jako opožděné zamítnuto rozhodnutím Komise ze dne 16.1.2014, č.j. MV-108272/11/SO/sen-2013, které nabylo právní moci dne 20.1.2014. Podané žaloby proti tomuto rozhodnutí ze dne 30.1.2014 Krajský soud v Brně svým rozhodnutím ze dne 20.3.2014, č.j. 32 A 16/2014-28 nepřiznal odkladný účinek. Ve věci sp. zn. 32 A 82/2014 soud po přezkoumání zákonnosti rozhodnutí o správním vyhoštění uzavřel, že žalobkyně pobývala na území ČR od 1.6.2013 do 17.2.2014 bez platného víza, tedy porušila povinnost cizince v § 103 písm. n) zákona o pobytu cizinců a tím vyvolala zahájení řízení o správním vyhoštění.

Rozhodnutí o uložení povinnosti žalobkyni zaplatit náklady řízení ve výši 1.000 Kč je v souladu s ust. § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb.

Soud neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí a žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.šs. zamítá.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.šs., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalované v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec její běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. ledna 2016

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová